Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

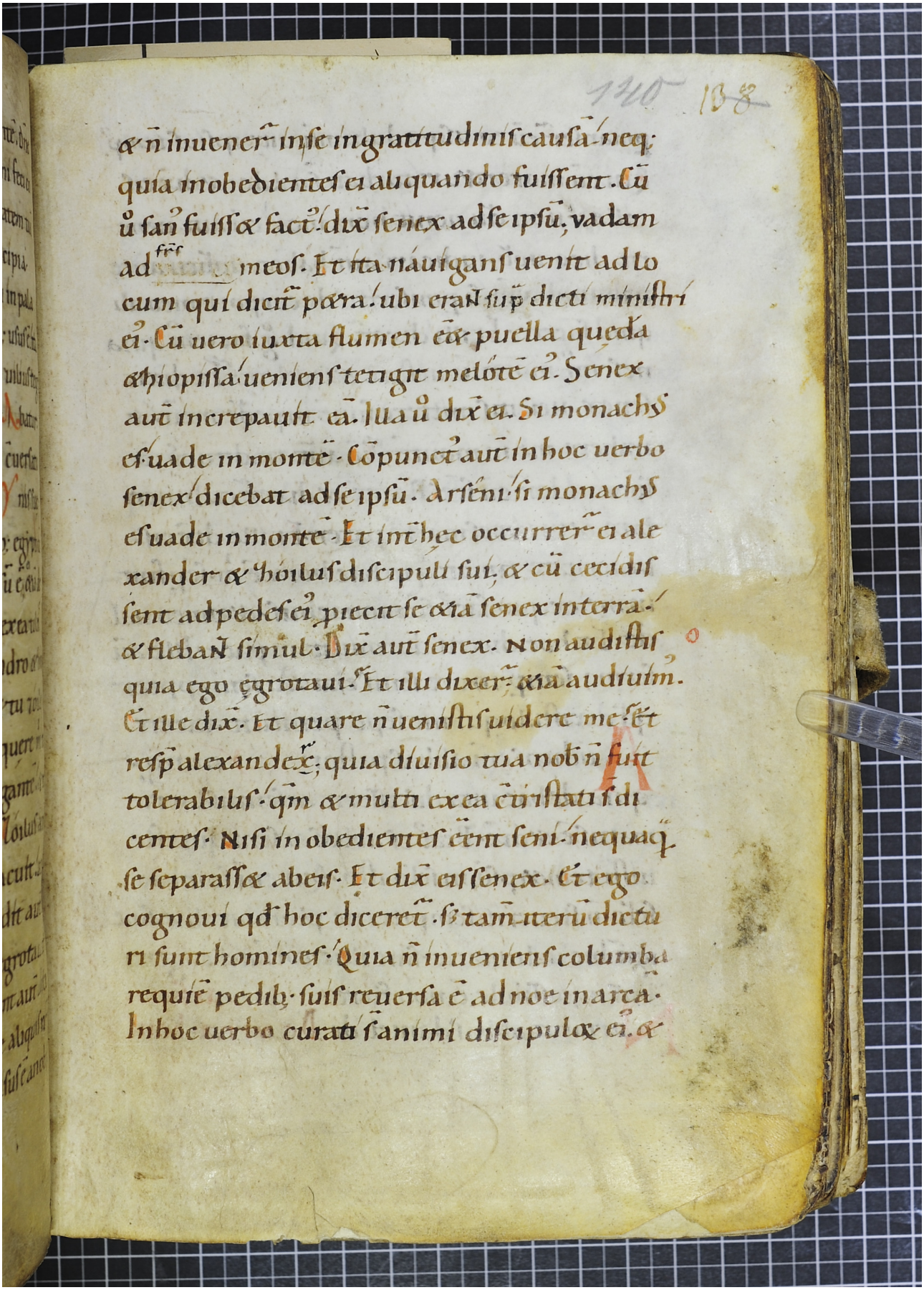

140 138

& n̄ inuenerẽt in se ingratitudinis causa. neq;
quia inobedientes ei aliquando fuissent. Cũ
ů san̄ fuiss& fact̄. dix̄ senex ad se ipsũ, vadam
ad frẽs meos. Et ita nauigans uenit ad lo
cum qui dicit̄ pœra. ubi erant sup̄ dicti ministri
ei. Cũ uero iuxta flumen eã puella quedã
ethiopissa. uenient tetigit melotẽ ei. Senex
aut̄ increpauit eã. Iua ů dix̄ ei. Si monachus
es. uade in monte. Cõpunct̄ aut̄ in hoc uerbo
senex. dicebat ad se ipsũ. Arseni. si monachus
es. uade in monte. Et int̄ hec occurrerẽt ei ale
xander & Hoilus discipuli sui, & cũ cecidis
sent ad pedes ei, pieeit se eã senex interrã.
& flebant simul. Dix̄ aut̄ senex. Non audistis
quia ego egrotaui. Et illi dixerẽt eã audiuim.
Et ille dix̄. Et quare n̄ uenistis uidere me. Et
resp̄ alexander, quia diuisio tua nob n̄ fuit
tolerabilis. qm̄ & multi ex ea cũ stati sdi
centes. Nisi in obedientes eẽt seni. nequaq;
se separass& abeis. Et dix̄ eis senex. Et ego
cognoui qd̄ hoc diceret̄. si tam iterũ dictu
ri sunt homines. Quia n̄ inuenient columba
requiẽ pedib̄ suis reuersa ẽ ad noe in arca.
In hoc uerbo curati sanimi discipulos ei. &